

Dat doet-ie anders nooit!

BELEVENISSEN VAN
EEN ONERVAREN
HONDENMOEDER

ANNEMARIE VAN HEIJNINGEN-STEENBERGEN

ANNEMARIE VAN HEIJNINGEN-STEENBERGEN

Dat doet-ie anders nooit!

BELEVENISSEN VAN
EEN ONERVAREN
HONDENMOEDER

KokBoekencentrum Uitgevers - Utrecht

Vormgeving omslag en binnenwerk: Flashworks.nl

Illustraties: Willeke Brouwer

Foto's omslag en pag. 146: www.fotogravera.com

ISBN 978 90 435 4082 7

ISBN 978 90 435 4083 4 (e-book)

ISBN 978 90 435 4084 1 (audiobook)

NUR 431

www.kokboekencentrum.nl

© 2024 KokBoekencentrum Uitgevers, Utrecht

Alle rechten voorbehouden.

KokBoekencentrum Uitgevers vindt het belangrijk om op milieuvriendelijke en verantwoorde wijze met natuurlijke bronnen om te gaan. Bij de productie van het papieren boek van deze titel is daarom gebruikgemaakt van papier waarvan het zeker is dat de productie niet tot bosvernietiging heeft geleid.

Hondentrouw is geen kattenpis.

Arthur Japin

*Voor Maaikie,
omdat het met jou begon.*

*Voor Siem,
omdat je zoveel van me hebt verdragen.*

*Voor Daniëlle,
de beste advocaat die Siem zich wensen kan.*

Inhoud

Inleiding	9
Maaikie	10
Research	13
De warrige wereld van de stichting-hondjes	18
Bram is lief, maar lelijk (mag je zo iets zeggen van een hond?)	21
Naar een fokfarm (en hoe we er op afknaptten)	25
Zaterdagavond aankoop	29
Handvol hond	33
De eerste tien dagen met Siem	36
Een tandeloze pup die pipt	39
Anti-diarree	42
Wel of niet verzekeren?	44
De deur uit	47
Sleur	51
Pisnijdig	53
Poepsnoep	55
Nog meer gorigheid	58
Er zit een drol in je tas	60
Rijen op reuen (van puppytijd naar puberteit)	62
Blaffend baasje	65
Toen onze Siem een Siempie was	67
Nieuwe training	69
Ik heb mijn hond gewurgd – en deed het niet expres	71
Kakofonie	74
Hoed u voor de kleine slimme reu	78
Te veel energie	80

Is vrijheid altijd blijheid?	83
Te weinig energie	86
Voor elke oplossing een probleem	89
Op de vlucht voor een eikel	91
Staartstokje	94
Vraagtekens bij <i>Tisha dogs</i>	96
Punt achter <i>Tisha dogs</i>	100
Het zou allemaal goedkomen, dachten we	103
Naderend dieptepunt	105
Verschrikkelijk	108
Dan moet hij maar dood	110
Siems advocaat	113
Het voordeel van de twijfel	116
Uit het lood	119
Op Marktplaats	121
Ik kan het (nog) niet	124
Assepoester	126
Het klaaglied voor even doorbroken	128
De snuffelwandeling	132
Spijtebijt	134
Steekje los	137
De traumatheorie	138
Siem krijgt een huisje	140
Nawoord Annemarie	143
Nawoord Siem	146
Dankwoord	147

Inleiding

Dat doet-ie anders nooit! is geen opvoedboek voor honden, daarvan zijn er al genoeg in omloop.

Dit boek gaat over alles wat fout kan gaan bij het samenleven met je viervoeter. Ik heb het geschreven vanwege het 'Schatjes-effect'. 'Schatjes' was een populair opvoedtelevisieprogramma dat een jaar of zestien geleden werd uitgezonden.

Het basisconcept – gezinsgedoe gefilmd en een coach met wijze raad – wordt vandaag de dag nog steeds gebruikt. Nieuwe opvoedprogramma's in een oud jasje. En wij zitten er lekker onderuitgezakt naar te kijken, met chips en zelfgenoegzaamheid. O, wat doen wij het goed. Weliswaar niet perfect, maar toch stukken beter dan de radeloze ouders die publiekelijk moeten leren hoe je een kind opvoedt.

Ziedaar: het 'Schatjes-effect'.

Het zou zomaar kunnen dat jij door het lezen van dit relaas gerustgesteld de benen op tafel legt en denkt: Wat een domme doos, gelukkig doen wij het beter.

Goed zo! Laat het gevoel van superioriteit maar stromen, daaruit vloeien zelfvertrouwen en overwicht. Je hond zal het opmerken. Hij zal je ontspanning voelen, want honden zijn scherpzinnige wezens.

Jij relaxt, je hond relaxt. Doe er je voordeel mee.

Maaikie

Voorjaar 2020

Maaikie was onze Dorkwerder¹ achterbuurhond. Een wantrouwig blafbeest dat niks van mij moest hebben.

Dat vond ik raar van haar. Ik ben namelijk best *easy going* en hoewel men mij niet per se aardig hoeft te vinden, protesteer ik tegen een antipathie zonder noemenswaardige reden. Dus besloot ik dat ik Maaikie zou bewijzen dat ik over het algemeen een leuk mens ben. 'Hoe kan ik vrede met haar sluiten?' vroeg ik aan buurvrouw Wilma. 'Speel eens met haar, dan komt het wel in orde tussen jullie.'

Het was coronatijd en ik vulde een aantal gaten in mijn agenda door met Maaikie te spelen. Ik schopte de bal weg, zij ging hem halen. Ik merkte hoe ze luisterde naar 'pak de bal' en 'los' en 'laag' en was verrukt toen ik merkte dat ze het nijldige blaffen had ingeruild voor een vrolijk gekwispel.

'Mag ik een keer met haar lopen?'

'Graag.'

Daar liep ik dan, voor het eerst met een hond aan de lijn en ik voelde me zo trots als een prille moeder achter de kinderwagen.

Maaikie was bijzonder. Een vuilnisbakkenrasje met het uiterlijk van een boerenfox, het jachtinstinct van een terriër en de snelheid van een windhond. Ik had haar uit de losse pols

¹ Dorkwerd is een gehucht ten noorden van de stad Groningen.

gediagnosticeerd met HSD: *High Sensitive Dog*. Het was ontroerend hoe ze zich aan Wilma had gehecht. Bij Wilma's wekelijkse supermarktrit hulde Maaikie zich in een wolk van droefenis. Haar staart, haar schouders, haar ogen – alles was omgeven door een dof verdriet.

Ontwaarden haar oren het geluid van de bejaarde Volkswagen Golf, dan stooft ze naar de deur, een en al verwachtingsvolle spanning: zou ze... zou ze heus...? Ging de deur open en stond Wilma daar, hijgend en puffend met tjokvolle boodschappentassen, dan sprong ze haar tegen de borst, likte haar in het gezicht: 'Je bent er weer! Ga je nu alsjeblieft *please* nóóit meer bij me vandaan?'

Maaikie en ik werden vriendinnen. Gezamenlijk baggerden we door de drassige weilanden, kwamen op adem tegen de muur van een vervallen schuur. Het was stress verlagend om in de nabijheid te zijn van deze fijne meid met haar kokette loopje.

Na afloop vertrok ik naar mijn hondloze huis.

We hadden vier katten, een kwartet van hemeltergende arrogantie. Hun luiheid en hautaine eigenzinnigheid maakten me dagelijks aan het lachen. Maar een kat was geen hond. Vier katten was geen hond. Vier katten plus twee konijnen was geen hond. Vier katten plus twee konijnen plus drie kippen was geen hond.

Ik wilde gewoon een hondje, een aanhankelijk hondje, dat me zou missen als ik weg was, me zou troosten als ik in tranen was.

Van Suzan Visser, de weduwe van Roef Ragas, had ik ooit in de Libelle gelezen: 'Ik kan iedereen die verdrietig is een trampoline aanraden. Een hondje en een trampoline.'

Een trampoline hoefde niet zo nodig, een hondje wel. Niet dat ik een specifiek verdriet had, maar het idee van een vriendinnetje op vier schattige pootjes, wie wil zo iets nu niet?

Vriendinnetje: vrouwelijk verkleinwoord. Een *smallsize* teefje, dat moest het worden.

'2021 wordt het jaar dat er een hondje komt,' zei ik tegen mezelf.

Research

Ik kon wel zeggen dat ik een kleine hond wilde, maar daarmee stuitte ik voor de zoveelste keer op de jarenlange patstelling tussen mijn echtgenoot en mij. Michel wilde geen kleintje en ik geen grote.

De oplossing leek simpel: zoek een tussenmaat. Zoals Maaikie. Of zoals Jef, de toller retriever van Michels zus, die we allebei leuk vonden.

Ik googelde op middelgrote rassen: honden tussen de 10 en de 25 kilo. Er kwamen 140 rassen bovendrijven, van airdaleteriërs tot Zweedse lappenhonden en nog 138 andere soorten er tussenin. Keuzestress. Ik kon al niet kiezen tussen de verschillende soorten pindakaas in de supermark: A-merk of eigen merk? Gewone pot of maxi? Met of zonder nootjes/karamel/honing/zeezout/...? Een hond is geen pot pindakaas. Hoe kon ik ooit een keuze maken?

Arjan Lubach hielp me een handje, door in een aflevering van 'Zondag met Lubach' te vertellen over de medische problemen die doorgefokte rashonden kunnen hebben. Zelig voorbeeld: chihuahua's hebben vaak chronische hoofdpijn. Het schedeltje is steeds kleiner gefokt, waardoor de hersenen er niet meer inpassen. Op de rashondenwijzer van www.dierenrecht.nl zijn de klachten van de risicorassen keurig op een rijtje gezet. Het gros van de rashonden kon ik wegstrepen. In mijn onderzoek een grote stap voorwaarts.

Volgend dilemma: herplaatser of pup?

Bij een herplaatser help je een hond aan een nieuw huis, wat een fijn Moeder-Teresa-gevoel geeft. Bovendien ben je gevrijwaard van puppyissues. De hond zal zindelijk zijn en goed aan de lijn kunnen lopen. Maar een hond wordt doorgaans niet voor

niets herplaatst. Waarom zou je afscheid nemen van een makkelijke hond? Struinend op Marktplaats zag ik ziekte, allergie en 'wegens omstandigheden' als de meest voorkomende redenen van herplaatsing. Openingszin van veel advertenties: 'Met pijn in het hart... enzovoorts.' Vaak vroeg ik me af wat nu de werkelijke reden was.

Toen mijn vriendin Daniëlle afscheid moest nemen van haar stokoude hondje Kirah kwam ze via Marktplaats in contact met de baasjes van Dex. Omdat het niet lekker liep tussen Dex en de kinderen van het gezin, moest er voor Dex een ander huisje gezocht worden. Dex kwam bij Daniëlle wonen en bleek een moppig beestje, maar wel een moppig beestje met een rugzak. Zodra hij bij het wandelen een andere hond in het oog kreeg, begon hij woedend te blaffen en hield er de eerste vijf tot tien minuten niet meer mee op. Zijn vorige baasjes lieten na de overdracht weinig meer van zich horen, wat de indruk wekte dat ze blij waren van Dex af te zijn. Het had er de schijn van dat Dex een smoes-herplaatser was. Ondanks de trainingen die Daniëlle met hem heeft gevolgd, blaft Dex zich bij het zien van een soortgenoot nog altijd het ongens.

Met het Dex-verhaal in ons achterhoofd besloten Michel en ik om niet overhaast te beslissen en uitvoerig de tijd te nemen voor deze grote stap. Omdat het vooral mijn wens was om een hond in ons leven te verwelkomen, zou ik de research doen. Een taak die ik met verve op me nam.

Mijn verlanglijstje zag eruit als volgt:

Wel:

Lief voor mens en mededier

Hondstrouw

Relaxt

Knuffelkampioen

Hypoallergeen (scheelt stofzuigen en niezen)

Niet:

Een hond zonder staart

Een hond boven de 15 kilo

Een hond die niet in proporties is

Een hond zonder snuit en met rare plooiën

Een hond die kwijlt

Een kortharige mannetjeshond waarbij je van alles tussen de achterpoten ziet zwabberen

Wat betreft dat laatste punt bij 'niet': ik ben voor een zwabberverbod.

Reuen die van hun baasjes opzichtig mannelijk moeten zijn (vaak gaat het daarbij ook om een speciaal soort baasjes), zouden verplicht een boxershort moeten dragen op straffe van een geldboete uit de eerste categorie.

BAASJESBLOOPERS:

Diana wilde geen hond, haar man en vier zonen wilden wel een hond. Diana ging overstag, want meeste stemmen gelden. Zo deed pup Waldo zijn intrede. Alle heren des huizes dolgelukkig, maar Diana kon je na een week opvegen. Hoewel ze Waldo beslist een schatje vond, werd ze bloednerveus van dat beest, ze sliep nauwelijks en vond alles goor: de poep, de pis en de likken die ze kreeg. Lang verhaal kort: na zeven dagen ging Waldo terug naar de fokker. De zonen van Diana waren wekenlang woedend, maar, zei Diana manmoedig, die trekken wel weer bij. Een jaar later vroeg de oudste een rattenslang voor sinterklaas. Daar had Diana niks op tegen. Slangen zitten achter glas, ze blaffen je niet wakker en je hoeft er niet mee naar buiten.

Annemarie verlangde al jaren naar een vrolijk huppelhondje, een maatje voor het leven. Zo'n beestje uit de boekjes dat je stemming aanvoelt en de ochtendkrant komt brengen.

Maar droomhondjes bestaan niet en met boomertje Siem haalt ze zo'n beetje alle mogelijke hondenissues in huis: poep eten, niet alleen kunnen zijn, uitvallen naar andere honden en meer van dit soort ongemakken. Met vallen en opstaan baant ze zich een weg door de eerste twee dynamische jaren.

Een levendig en realistisch verslag van hoe het niet moet, maar soms wel gaat.

Annemarie van Heijningen-Steenbergen (1977)

is schrijver, spreker en columnist. Ze woont in de Alblasserwaard. Andere titels van Annemarie zijn o.a.: *Getrouwd zijn is de hemel niet*, *Ik kan het niet loslaten*, *Refomeisje*, *Voor U wil ik de allerbeste dochter zijn* en *Voor jou wil ik de allerbeste mama zijn*.

..... ”
Dit boek zou een verplicht ‘voertje’ moeten zijn voor alle hondenbaasjes. Een verhaal om kwispelend te lezen.

- **GERJANNE VAN LAGEN**,
family-influencer (Insta)
en hondenmoeder van Henk

Sjonge, het leven met een hond is niet voor de lafhartige. Een boek vol blunders en onvergetelijke knuffelmomenten.

- **RACHEL ROSIER**,
doglover en tv-presentator (Zapp)

